

revolutionairen

waren wij dwepers in die dagen:
we wilden de wereld beter
maar we wisten van onze zondigheid,
de deernis om onze eigen wonden

we lazen geschriften, duwden
een schotschrift in de handen
van passanten tot de straatgoot
er wit van zag

we kenden de grote namen
zoals onze tijdgenoten
de samenstelling van een elftal

we hadden de ritselende
revolutie lief, die van grote
woorden en soms, ja, nam
onze loopbaan een vreemde bocht

de boeken werden achtergelaten
voor de poorten van de fabriek
en we deelden onze liefjes
bij opzweepende muziek

en later werden we beheerders
van een bankfiliaal of leermeesters
met een rode balpen om fouten
aan te strepen tegen spraakkundige regels

ach, we dwaalden over schone wegen:
we hebben van de droom
gehouden dat deze wereld
beter kan, al wisten we van
onze zondigheid en stak
onze vinger in de eigen wonde

Staf De Wilde